

Výroční zpráva Zeměměřického úřadu o činnosti v oblasti poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), za kalendářní rok 2020

V souladu s ust. § 18 InfZ zveřejňuje Zeměměřický úřad (dále jen „ZÚ“) výroční zprávu za rok 2020:

1. Počet podaných žádostí o informace a počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí/odložení žádosti: v roce 2020 došly ZÚ 4 žádosti o poskytnutí informace s odkazem na InfZ. Ve žádném případě nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, v jednom případě bylo vydáno rozhodnutí o odložení žádosti.
2. Počet odvolání proti rozhodnutí: proti žádnému rozhodnutí o odmítnutí žádosti nebylo podáno odvolání.
3. Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení: v roce 2020 byl vydán rozsudek soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 13. 8. 2018, který zamítl žalobu proti rozhodnutí povinného subjektu, protože soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná:
Žalobce nebyl postupem žalovaného v projednávané věci nijak diskriminován, neboť k němu bylo přístupováno stejně jako k ostatním žadatelům, kteří nejsou od placení úhrady za poskytnutí dat DMR 5G osvobozeni právním předpisem tak, jak je tomu v případě studentů a vzdělávacích institucí. Žalobci není možné přisvědčit v tom, že se jedná o srovnatelné jednotlivce či skupiny (novináře se studenty či školami s ohledem na jejich rozdílnou činnost zkrátka srovnávat nelze). Odlišnost při zacházení se žalobcem ve srovnání se subjekty, jimž jsou tato data v nezbytném rozsahu poskytována bezúplatně, je ospravedlnitelná legitimním zájmem na podpoře rozvoje vzdělanosti, vědy a výzkumu, k jehož dosažení má bezúplatné poskytnutí dat vymezeným subjektům sloužit.
37.
Soud závěrem uvádí, že požadavek na zaplacení úhrady za poskytnutí informací v podobě dat DMR 5G má oporu jak v § 17 zákona č. 106/1999 Sb., tak i v zákoně č. 123/1998 Sb., a nelze jej považovat za protiústavní omezení práva na informace zakotveného v čl. 17 Listiny základních práv a svobod. Možnost povinného subjektu požadovat na žadateli úhradu za poskytnutí informací ostatně aproboval i Ústavní soud v žalobcem zmiňovaném nálezu ze dne 21. 5. 2019 sp. zn. I. ÚS 1083/16. Způsob výpočtu výše úhrady je v případě dat DMR 5 G upraven shora citovanými právními předpisy, které byl žalovaný povinen respektovat, což také učinil. Protože žalobce úhradu ve stanovené lhůtě nezaplatil, byla jeho žádost napadeným rozhodnutím v souladu s § 17 odst. 5 InfZ odložena.
4. Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence: výhradní licence nebyly poskytnuty.
5. Počet stížností podaných podle § 16a, důvody jejich podání a stručný popis způsobu jejich vyřízení: na postup povinného subjektu při vyřizování žádostí o poskytnutí informace nebyla podána žádná stížnost.

V Praze dne 15. ledna 2021

Zpracovala: JUDr. Lenka Kubíčková
ředitelka Sekce kanceláře úřadu

Schválil: Ing. Karel Brázdil, CSc.
ředitel úřadu